

פואד עם כסאם שכעה
להיות חברות

פואד אהב את חייליו ולא הבין כלל כיצד מישוהו יכול שלא להתייחס אל חיילי הסיירת שלו כאל גיבורים. כי שנחוג יום הסיירת הגנה כל באר-שבע, בעל כורחה, את היום. פואד כמעט הכי ריח את ראש עיריית באר-שבע לתרום כספים ואולם-מסיבות עירוני גדול לחגי-גת הסיירת. הוא גרס שהשתתפות מיי-רבית של בני-העיר בשימחת החיילים תהפוך את הבאר-שבעים לאזרחים טובים יותר ואת חיילי הסיירת ללוחמים טובים יותר.

בשנת 1970 יצא פואד לסינגפור, ל-שהות של שלוש שנים. הוא היה אז אלוף-מישנה וראש מישלחת צה"ל בר-ארץ רחוקה זו. כששב פואד לארץ אירע משבר מישפחתי. פואד ואשתו היפה פיה נפרדו למשך כמה חודשים. האשה עברה לאשקלון, אך שבה וחזרה לבסוף אל פואד, ומאז חיים בני הזוג כאילו היו בירח-דבש מחודש.

במלחמת יום-הכיפורים שירת פואד כסגן מפקד חטיבה בדרום, ואחר המיל-חמה מונה כמפקד חטיבה צפונית ומפקד היחידה הדרונית. באותה תקופה ההלה לפעול "הגדר הטובה". פואד היה אחד מ-מאיצי הקמת הגדרה-טובה וממטפחי ה-יחסים המיוחדים עם הנוצרים של לבנון.

באותה תקופה כיהן כאלוף פיקוד הצפון מי שמכהן היום כרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל ("רפול") איתן. איתן אוהב את פואד, הנחשב כאיש שלו בצה"ל.

מכונית עמוסה

כל-טוב

ב תפקידו כמפקד היחידה הדרונית לא רווה פואד נחת. מערכת היחסים

תח'אלוף בן-אליעזר, הנחשב כאיש של הרמטכ"ל בצה"ל, נקרא על-ידו לקבל את תפקיד המושל בגדה

מישפחות או של קצינים דרוויים, נגד מישפחות או קצינים דרוויים יריבים, כי מסגרת היריבות הדרונית הפנים-עדיתית.

לפני יותר משנה, כשסולק מושל הגדה יעקוב ("ג'וקי") הגואל מתפקידו, אחרי פרשת רימוני-העשן בבית-הספר, מונה פואד תחתיו. פואד היה אז הניך המיכי-ללה לביטחון לאומי והתכוון להשלים את השכלתו. לפואד אין השכלה פורמאלית, אך הוא דובר ארבע שפות — עברית, אנגלית, צרפתית וערבית מושלמת. פואד נקרא אז על-ידי רפול, שהורה לו לעזוב את המיכללה ולקבל לידיו את מימשל הגדה.

פואד הנהיג סיגנון חדש, וייצגני יותר, במימשל. הוא פתוח וחברותי עם ראשי הערים. אוהב להתראיין ולהצטלם לטל-וויזיה. אחד מידידיו הקרובים הוא כתב הטלוויזיה הדרווי רפיק חלבי, המסקר את הנעשה בשטחים. חלבי, שהיה סגן ב-צה"ל, לא שירת אמנם ביחידה הדרונית, אך פגש בפואד בצבא והשניים התידדו. ליחסים אישיים אלה בין פואד לרפיק יש השפעה על הסיגנון החדש של פואד בכל הנוגע לאמצעי-התיקשורת. פואד פשוט אוהב להתראיין ואוהב את הפירסום.

הסתגלות

למצבים ואנשים

פואד גם התחבב במיוחד על שר-הביטחון. הוא הבין לאן נושבת הרוח בלישכתו של השר, למרות שהוא עצמו חסיד היד הקשה נגד ערביי הגדה. הוא קלט מהר מאוד, שכדי לשמור על יחסים טובים עם וייצמן, יש לאמץ את מדיניותו של השר: להתערב עד כמה שפחות בחייהם של ערביי הגדה, ולנופף בשוט העונש רק לעתים רחוקות.

פרשת כסאם שכעה קידמה את מעמדו של פואד, הנחשב היום כאיש החזק של

פואד עם כרים חקף כפתה בית עיריית רמאללה
לאן הובילה היד הקשה?

עד אז. ההתקפה בחברון הביאה לכך שווייצמן נאלץ להנהיג מדיניות של יד-חזקה, כדרישת פואד. אולם מכריו של פואד משוכנעים, שאם יוצר מצב אחר, ישנה גם פואד את הקו שלו. אחת התכונות הבולטות ביותר של פואד הוא כושר הי-הסתגלות שלו למצבים חדשים ולאנשים. כאשר מופיע פואד בפני אנשי גוש-אמור נים וקריית-ארבע, נדמה להם, בתום הי-שיחה עימו, שהוא תומך בהם בכל ליבו. כאשר היה משוחח עם ראשי עיריות, בתקופה שבה הוראות שר-הביטחון היו מתונות, היו אלה מודים לאל על הימצ-אותו של מושל המבין אותם. כשהוא נתקל באנשי שלום-עכשוו בהפגנה, משוכנעים הצעירים המפגינים, שאלמלא לבש פואד מדים, היה בוודאי מצטרף להפגנה שלהם. כשהוא מופיע בטלוויזיה הוא מתגלה כי מפקד נוקשה המקרין סמכות, ממש כפי שציבור צופי הטלוויזיה אוהב.

יוסי ינאי

פואד בבית-הנשיא
מקובל על שרים